

Rumlar Bize Ne Verdi ki (2)

İçeriği Yazan: [Ata ATUN](#) [1] Zaman: Pzt, 19/08/2013 - 14:02

Referans İçerik: [Rumlar Bize Ne Verdi ki \(1\)](#) [2]

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

Ortega Raporu sadece Rumların Kıbrıslı Türklere fiziksel olarak verdikleri zararları içermekteydi. Cumhurbaşkanlığı koltuğunda oturan canı papaz Makarios'un Rum Bakanlar Kurulunu toplayarak Kıbrıslı Türklerin adada dolaşımını olanaksız kılacak tedbirleri içeren kararları ve Kıbrıslı Türklere yaşam için elzem olan belli başlı 38 malın satışını yasaklama kararı maalesef raporda yer almıyordu.

21 Aralık 1963 tarihinde Akritas Planı uyarınca Kıbrıslı Türklere başlatılan saldırılardan sonra Kıbrıslı Türklerin kendi kontrolleri altında tutmayı başardıkları, adanın dört bir yanında dağınık halde bulunan küçük yerleşim birimlerinden dışarı çıkmaları, dolaşmaları veya da bir yerden diğerine gidişleri de yasaklanmıştı. Kıbrıslı Türkler işsiz, parasız, pulsuz, geleceksiz, elektriksiz, susuz, ilaçsız ve gıdasız açık hava hapishanelerinde yaşamaya mahkum edilmişti Rumlar tarafından.

Buna birde Rum Bakanlar Kurulunun aldığı Türklere mal satışının yasaklanması kararı eklendi. Rum bakanlar kurulu dünya ülkeleri tarafından kınanmamak için "Çocuk sütünü" yasakladıklarını bu yasak listesine yazmaya cesaret edemediler ama sıkı sıkıya uyguladılar bu "çocuk sütü satılmaması" maddesini. Amaçları her yeni doğan Türk çocuğunun açlıktan ölmesiydi.

Tüm gümrükler, adaya giriş çıkış kapıları, polis, asker ve devlet daireleri Rumların elinde olduğu için Kıbrıslı Türklerin ithalat yapmaları veya da tarlalarında tahıl üretmeleri, hayvancılık yapmaları olanaksızdı. Zaten yollarda yakalanan Türkler de bilinmeyen bir yere götürülüp öldürülüyordu hemen.

Kıbrıslı Türklerin yaşamları ve hayatta kalmaları için elzem olan gıda gereksinimi, sadece anavatan Türkiye'den gönderilen Kızılay yardımı ile sağlanabilmekteydi. Bazıları da evlerinin bahçesinde, tarhlarda ve saksılarda sebze yetiştirmeye çalışıyordu. Yaşam koşulları ve hayatta kalmak son derece güçleşmişti o kötü yıllarda.

BM'nin soykırım tanımına tamı tamına uyan bu insanlık dışı uygulama 21 Aralık 1963 tarihinden Aralık 1967 tarihine kadar tam dört yıl sürdü. General Grivas'ın 15 Kasım 1967 tarihinde Yunanistan silahlı kuvvetlerinden aldığı takviye ile oluşturduğu 5 bin kişilik bir komando gücü ile Geçitkale (Köfünye) ve Boğaziçi (Ayios Theodors) adlı Türk köylerine saldırmasından ve 32 Kıbrıslı Türk'ü, bazılarının üzerine canlı canlı mazot döküp yakarak şehit etmesinden sonra Türkiye'nin Yunanistan'a ağır bir nota vermesi ile bu kısıtlamalar ve insanlık dışı uygulama bir nebze olsun azaltıldı.

Rumlar 21 Aralık 1963'den, 16 Ağustos 1974'e kadar Kıbrıslı Türklere sadece kan, gözyaşı ve eziyet verdiler, acımasız bir soykırım uyguladılar.

Mutlu Barış Harekatından sonra Kıbrıslı Türkler Kıbrıs adasının kuzeyinde toplanıp Rumların fiili ezgisinden kurtulmalarına rağmen diplomatik soykırımdan gene kurtulamadılar. Türklerle yaptıkları silahlı çatışmayı kaybeden Rumlar, geçmişte yaşadığı ve her zaman olduğu gibi Avrupa devletlerini yanlarına alarak, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinden çıkarttırmayı başardıkları 18 Kasım 1983

tarikh ve 541 numaralı insanlığın yüzkarası bir kararla, Kıbrıslı Türklerin dünyadan koparılmasını ve bu güne değin hiç bir ülkeye ve hiç bir halka uygulanmamış bir ambargonun Kıbrıslı Türklere uygulanmasını sağladılar. Maksatları Kıbrıslı Türklere nefes alamaz, aç, susuz ve adanın kuzeyine hapsolmuş bir konuma getirmek ve Rum İdaresine geri dönmek için yalvarmalarını sağlamaktı.

Anavatan Türkiye'nin Kıbrıslı Türklere sahip çıkması ve kucak açması ile bu çirkin ve insanlık dışı planları da suya düştü Kıbrıslı Rumların.

Şimdi de tüm bunları unutup, sanki de hiç yaşamamışız gibi başta Anastasiadis olmak üzere tüm Rum siyasi parti liderleri ve Başpiskopos II. Hrisostomos, Maraş'ın müzakerelerde bir iyi niyet göstergesi olarak iadesini talep ediyorlar ve "Türkler müzakerelerin başlaması için jest yapsın" diyorlar.

Pişkinliğin bu kadarına da pes doğrusu!

Sen Kıbrıslı Türklerin 103 tane köyünü yak yık, 95 tane Türk camisini yerle bir et, Türklere ait tarlaları yıllarca ek biç, hiç bir tazminat ödeme, özür dileme. Geri gelmek isteyenlere de "Oxi" yani "Hayır" de, sonra da 1974 Mutlu Barış Harekatı sonrasında koşullar değişince "Türk askeri adayı işgal etti" diye yaygarayı bas, Kıbrıslı Türklere her tür insanlık dışı ambargonun uygulanmasını sağla sonra da utanmadan da Maraş'ı iyi niyet gösterisi olarak talep et!

Sayın Anastasiadis ve 1974 öncesini hafızalarından silmiş olan Rum siyasilerle Başpiskopos II. Hrisostomos, önce siz iyi niyet gösterisi olarak yakıp yıktığınız 103 Türk köyünü imar edip Kıbrıslı Türklere iade edin, göç etmeye zorladığınız Kıbrıslı Türklerin tazminatlarını ödeyin, tüm bu yaptıklarınız için bizden özür dileyin, sonra biz sizinle masaya oturup "Maraş konusunu" görüşürüz...

Bence, almadan vermenin yalnızca Allaha mahsus olduğunu öğrenseniz çok iyi olacak...

Prof. Dr. Ata ATUN

ata.atun@politikadergisi.com [3]

Yorumlar

- [Dış Siyasa](#) [4]

Kaynak URL (18/04/2024 - 03:35 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/makale/rumlar-bize-ne-verdi-ki-2>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/ata-atun>

[2] <http://politikadergisi.com/makale/rumlar-bize-ne-verdi-ki-1>

[3] <mailto:ata.atun@politikadergisi.com>

[4] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/dis-siyasa>